

ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE...

Je parola letošnjega tedna Rdečega križa, ki pravkar poteka po cell domovini.

Letos poteka tudi 35 let, odkar je bil 9. maja 1944 po odločbi Nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije v Drvarju ustanovljen Rdeči križ Slovenije. Za tem so na osvobodjenih ozemljih naglo nastajala društva Rdečega križa. Tako je bila 18. junija 1944 na pobudo sekretarja Izvršnega sveta slovenskega narodnoosvobodilnega sveta, tov. Borisa Kidriča in v sporazumu s predsedstvom slovenskega narodnoosvobodilnega sveta sklicana ustanovna skupščina Rdečega križa Slovenije v Gradacu v Beli krajini. S tem je bila na novih temeljih obnovljena organizacija Rdečega križa Slovenije.

V tem tednu bodo zaključene akcije zbiranja prostovoljnih prispevkov, ki so jih izvedli aktivisti RKS med občani za prizadete ob potresu v Črni gori.

Nadaljujejo pa se solidarnostne in druge programske akcije Rdečega križa, ki potrjujejo pomembnost in obstoj te družbene organizacije v samoupravni socialistični družbi.

Naj jih naštejemo le nekaj:
— Organizacija krvodajalstva. V občini Center daruje kri vsako leto preko 4600 delovnih ljudi in občanov.

— Vzgoja v prvi pomoči in samopomoči.
— Tečajji nege bolnika in poškodovanca.

— Zdravstvena in socialna vzgoja.

— Sosedska pomoč.
— Akcije higienizacije, kamor sodijo akcije zbiranja sekundarnih surovin.

Organizacijo Rdečega križa v velikem odstotku sestavljajo mladi, kateri postanejo člani prav v Tednu Rdečega križa, ko jim v vseh osnovnih šolah pripravijo slavnostni sprejem starejši člani RKS.

V letošnjem letu poteka tudi 100 let odkar so se društva za pomoč ranjencem na Slovenskem začela združevati in bolj organizirano delovati in se preimenovala v društva Rdečega križa.

M. S.

KLUBI OZN

Ekскурzija na Dunaj

Republiška konferenca klubov OZN Slovenije je organizirala prvomajsko ekskurzijo na Dunaj. Udeleženci iz vse Slovenije (med njimi devet klubovcev iz občine Center) so poslušali predavanja o mednarodni agenciji za atomsko energijo (IAEA) in o organizaciji Združenih narodov za industrijski razvoj (UNIDO), ki imata sedež na Dunaju. Obiskali so klub slovenskih študentov na Dunaju in se seznanili s tamkajšnjimi mladinci in njihovim položajem. Delegacija se je na krajši komemoraciji poklonila spominu koroških Slovencev, ki so med drugo svetovno vojno izgubili življenja v dunajskih zaporih.

Drugi del ekskurzije je klubovce vodil po avstrijski Koroški. V Železni Kapli so se srečali s predstavnikom Slovenskega informacijsko-dokumentarnega centra Petrom Wieserjem, ki je odgovarjal na vprašanja o življenju in položaju Slovencev v Avstriji. Ekскурzijo so klubovci zaključili z udeležbo pri otvoritvi dvojezičnega vrtca v Šentprimozu.

Brane Huč

OŠ Tone Tomšič dobila prizidek

Osnovna šola Toneta Tomšiča na Poljanah je od 23. marca bogatejša za nov prizidek in adaptirani del stare zgradbe. Omenjeni objekt predstavlja eno od zadnjih del iz programa prvega samoprispevka v občini Center, prav tako pa tudi eno zadnjih v Ljubljani nasploh. V prizidku so štiri matične učilnice, knjižnica, mala telovadnica, zaklonišče in sanitarije, v starem delu zgradbe pa je kuhinja in jedilnica ter učilnica za pouk gospodinjstva. Nova pridobitev bo učencem omogočala celodnevno bivanje in delo, vendar pa bodo možnosti še vedno omejene in se bodo morali posluževati določene vrstnega reda razredov, ki bodo deležni tega daru. Šola bo, kot je ob otvoritvi poudaril Miro Samardžija, postala tudi eno pomembnejših središč kulturnega in športnega življenja v krajevni skupnosti.

Seveda, pa izgled OŠ Tone Tomšič, tako notranji kot zunanji, še ni dokončen. Ze za

letos načrtujejo adaptacijo treh učilnic in dveh kabinetov za pouk naravoslovnih predmetov. Za to naložbo so že zagotovljena denarna sredstva, ki pa ne bodo predstavljala sredstev iz drugega samoprispevka, ampak sredstva same občine Center. Omeniti velja tudi projekt za drugo etapo gradnje šolskih prostorov. Po tem naj bi sedanji prizidek nadzidali in tako pridobili še šest matičnih učilnic in kabinet.

Na zaključni prireditvi Samoprispevka I, ki so jo združili z otvoritvijo novega objekta na OŠ Tone Tomšič, so podelili priznanja najprizadenejšim občanom, ki so se prizadevali za uresničitev programa izgradnje osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov, tako v okviru občine kot tudi krajevne skupnosti. Prireditve se je med drugimi gosti udeležila tudi Vida Tomšičeva.

JK

LESTVICA ZA UDELEŽBO STARŠEV V CENI STORITEV VVO ZA LETO 1979

Bolj upoštevane možnosti staršev

Zbori uporabnikov in izvajalcev skupščin vseh občinskih skupnosti otroškega varstva, pred kratkim pa še delegati zbora uporabnikov in zbora izvajalcev so obravnavali in potrdili nove lestvice za diferencirano udeležbo staršev v ceni storitev vzgojno varstvene dejavnosti v letu 1979. Za letošnje leto združujemo sredstva za vzgojno varstveno dejavnost za otroke, vključene v VVO, iz dveh osnovnih virov. 50 odstotkov poprečne vrednosti v Ljubljani združujejo skupnosti po stopnji iz bruto osebnih dohodkov, preostalih 50 odstotkov na ceno storitev posameznega VVO, ki velja od 1. februarja 1979 dalje, pa združujejo starši z mesečnim plačilom storitev.

Lestvica za diferencirano udeležbo staršev v ceni storitev za leto 1979 vsebuje osem skupin, pri čemer znaša najnižja udeležba staršev 20, naj-

višja pa 70 odstotkov. Novi predlog lestvice se precej razlikuje od tiste, ki je veljala lani, ko so starši združevali najmanj 30 in največ 80 odstotkov. Izvršni odbori skupščine otroškega varstva ljubljanskih občin so namreč pri oblikovanju predloga za letos predvsem upoštevali kritično oceno sistema socialne politike lestvice za leto 1978. Osnovno izhodišče v lanskem letu je bilo izenačevanje pogojev vzgojno varstvene dejavnosti za vse otroke, ne glede na gnotne možnosti staršev. Delegacije so največ pripomb posredovale na račun 80-odstotne udeležbe staršev na ceno storitev, pri čemer je bil iz osnove za ugotavljanje dohodka na družinskega člana izključen otroški dodatek.

Pripombe so oblikovalci upoštevali pri snovanju letošnje lestvice. Tako bodo v letu 1979 tisti, katerih dohodek

mesečno na člana znaša do 1875 dinarjev, prispevali 20 odstotkov v potrjeni ceni storitev. Udeležba 30 odstotkov bo veljala za tiste, ki imajo dohodek na člana od 1875 do 2375 dinarjev, 38 odstotkov bodo prispevali starši, ki imajo dohodek na družinskega člana od 2375 do 2750 dinarjev, 44-odstotna udeležba velja za dohodek na člana, ki znaša od 2750 do 3000 dinarjev. Tisti, katerih mesečni dohodek na člana družinske skupnosti znaša od 3000 do 3375 dinarjev, bodo odšteli 50 odstotkov od potrjene cene storitev, med 3375 in 3875 dinarjev bo udeležba 56-odstotna, med 3875 in 4500 dinarji bo udeležba 65-odstotna. Tisti starši, katerih mesečni dohodek na družinskega člana presega 4500 dinarjev, pa bodo v potrjeni ceni storitev udeleženi s 70 odstotki.

T. K.

stanovanjska samouprava — stanovanjska samouprava — stanovanjska samouprava

Za uresničevanje nalog iz resolucije o stanovanjskem gospodarstvu so dali sistemske rešitve trije zakoni. Vsak zakon podrobno urejuje določeno področje stanovanjskega gospodarstva.

ZAKON O PROGRAMIRANJU IN FINANCIRANJU GRADITVE STANOVANJ

Poudarek zakona je v tem, da delovni ljudje in občani samostojno z družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi zagotavljajo in združujejo sredstva za stanovanjsko graditev.

Do izida tega zakona je bil s prvotnim zakonom določen 4% stanovanjski prispevek, ki ni upošteval pogojev in možnosti gospodarjenja organizacij združenega dela, kar je povzročalo, da so nekatere odvajale premalo sredstev, druga pa preveč. Ta enotno določena stopnja ni upoštevala gospodarskih gibanj in velikega porasta cen gradbenih storitev. Posledica tega je bil velik nezadostno vzdrževan stanovanjski sklad in tudi zmanjšan fizični obseg gradnje stanovanj.

Tako je postalo nujno, da se tak način nadomesti v skladu z razvojem samoupravnih družbenih odnosov v novo obliko sa-

moupravnega sporazumevanja in dogovarjanja delovnih ljudi samih.

Pomembna novost tega zakona je skladno z uvajanjem ekonomskih odnosov v stanovanjsko gospodarstvo tudi uvajanje družbene pomoči, da bi tako zaščitili posebno kategorijo občanov, ki si stanovanjskega vprašanja sami ne morejo reševati. Tudi do sprejetja tega zakona je družbena skupnost podpirala take družine in občane, vendar pomoč ni bila zadostna niti sistematična, kar je privedlo do težke stanovanjske situacije. Da bi se sredstva družbene pomoči dejansko uporabljala za ta namen, so občine za svoja območja ustanovile solidar-

nostne sklade.

Zakon uvaja načelo usmerjene in usklajevane gradnje po republikli in občini. To načelo se pokaže zlasti, ko družbenopolitične skupnosti sprejemajo svoje družbene načrte, prostorske načrte, srednjeročne programe stanovanjske graditve in druge ukrepe, da bi zagotovile hitrejše zadovoljevanje občanov in smotrni razvoj naselij in mest.

S tem zakonom je bilo prvič uvedeno namensko zbiranje sredstev za raziskovalno delo v stanovanjskem gospodarstvu, da bi tako dosegli sistematično in trajno raziskovalno delo ter s tem zagotovili družbeno gospodarnostno graditev. Raziskovalno delo

v stanovanjskem in komunalnem gospodarstvu se financira po 27. členu Zakona o programiranju in financiranju stanovanjske graditve in sicer 1% sredstev za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu.

Programiranje stanovanjske graditve je postalo obvezno za vse družbene subjekte, za občino in za republiko. S sistematičnim načrtovanjem stanovanjske graditve na vseh ravneh se je postopoma odpravljala nenačrtovitost in nepovezanost prizadetih dejavnikov, ki sta povzročali neracionalno graditev.

SR Slovenija usmerja razvoj stanovanjskega gospodarstva s srednjeročnimi družbenimi načrti razvoja. Pri izdelavi načrtov upošteva predvideno povečanje narodnega dohodka in življenjske ravni, potrebe gospodarstva, urbani razvoj in potrebe po hitrejši graditvi stanovanj.

Občina usmerja na svojem področju stanovanjsko graditev s programom. Sprejme ga za dobo, ki ne sme biti krajša od petih let. Program stanovanjske graditve obsega: ugotovitev stanja stanovanjskega gospodarstva v občini, izhodišča za izdelavo tega programa, programsko zasnovano stanovanjske graditve ter časovne stopnje za uresničevanje programa.

Organizacije združenega dela sprejmejo s

POGOVOR S KIPARJEM SAMOUKOM IVANOM SEKULIČEM-FERDOM

Igra stekla in svetlobe

Kljub temu, da je Ivan Sekulič-Ferdo študiral kiparstvo na akademiji v Darmstadtu v ZR Nemčiji, ga lahko označimo kot samosvojega samouka v kiparstvu. S kiparstvom, če lahko prve poizkuse figurlike v lesu tako označimo, se je začel ukvarjati pred dvanajstimi leti.

Sam je v najinem razgovoru razdelil celotno obdobje svojega umetniškega delovanja na tri obdobja. Začetki njegovega dela so vezani na obdelavo lesa-figuraliko. Nato je pre-

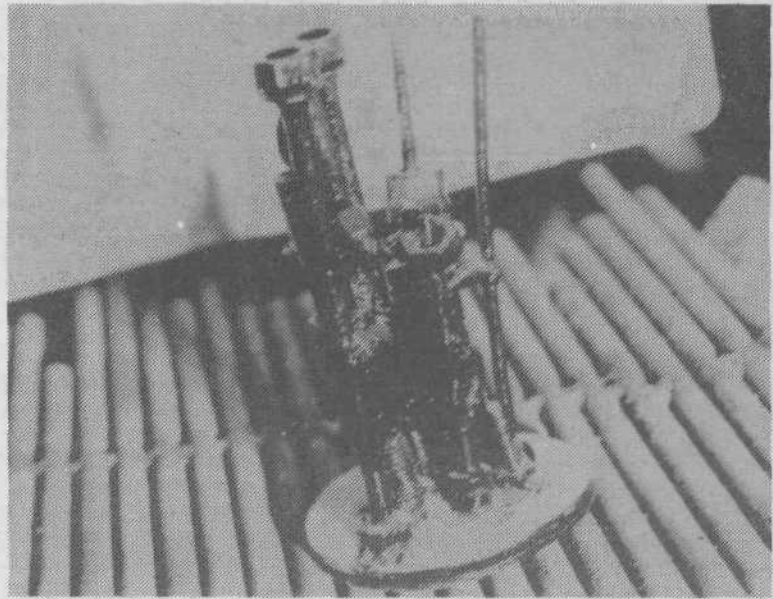
šel na obdelavo kovine, kjer je figuralka sicer še prisotna, namen pa je predvsem dekorativen, zato se tega obdobja Sekulič tudi nerad spominja, saj meni, da je v umetniškem pogledu stagniral. Pred nekako tremi leti pa je začel izdelovati plastike iz steklenih elementov.

Najin razgovor je glede na rastavo, ki jo pripravlja v začetku junija v Jelovškovi galeriji v Ljubljani, potekal predvsem o njegovem novejšem delu.

— V svojih plastikah iz stekla poskušam ustvariti umetniško delo, ki temelji v geometriji in estetiki industrijskih predmetov — je označil svoje delo Ivan Sekulič, ter nadaljeval — pravzaprav so moje plastike iz stekla geometrizirane predmetne forme, ki po določenih kompozicijskih principih tvorijo različne arhitektonske in prostorske oblike. Objekti, ki jih izdelujem nastajajo s postopkom rezanja steklenih plošč v manjše ali večje geometrijske oblike, ki jih nato sestavljam v konstruktivistične celote, ki imajo spet obliko geometrijskega telesa, ki poseduje nove prostorske razsežnosti. Nikakor ne iščem neke nasilne abstrakcije, da bi bila moja dela bolj »umetniška«. To je razvidno iz del samih, ki so tudi po mnenjih kritikov likovno »čitljiva« in zunaj sleherne nerativnosti. Iščem pa razmerje med oblikovnimi vrednotami, ki jih vsebuje oblikovani material — steklo in le tu se mi nudijo številne kombinacije in rešitve. —

— V zadnjem času si se posvetil samo kiparstvu, saj si prevzel status svobodnega umetnika, kako da si se odločil, neglede na določeno afirmacijo, ki jo imaš, za tako ekonomsko nezanesljivo potezo? —

— V začetku letošnjega leta sem upal dobiti preko Stanovanjske skupnosti Center prepotrebne prostore za delo v neki kleti na Poljanskem naspisu, kar je vsekakor eden od najpomembnejših vzrokov, da sem se, po tolikem času ukvarjanja z upodabljačo umetnostjo, odločil samo za kiparstvo. Vem, da še nisem avtor takšnega kova, da bi se lahko preživljal samo s svojim kiparskim delom. Vendarle me nekatera priznanja v zadnjih letih vzpodbujajo in bi rad preizkusil svoje moči in vrednosti, kar pa lahko storim le tako, da ves čas posvetim kiparstvu. —

Jože Smole med krajanji v Gradišču

V želji, da bi bili prebivalci krajevne skupnosti Gradišče dobro in sproti obveščeni, je predsedstvo Krajevne konference SZDL organiziralo 11. aprila 1979 v avli osnovne šole »Majda Vrhovnik« razgovor »O AKTUALNI ZUNANJEPOLITIČNI SITUACIJI«. Govoril je krajan krajevne skupnosti Gradišče JOŽE SMOLE, predsednik komisije za mednarodne odnose pri CK ZKS. Zanimivega razgovora se je udeležilo več kot sto krajanov, ki so pozorno sledili izvajanjem Jožeta Smoleta in postavljali tudi vprašanja, na katera so prejeli obširne in temeljite odgovore.

A. Ž.

Ob mednarodnem letu otroka, v katere akcije se, seveda, vključujemo vsi, je prav, da opozorimo na revijo, ki si že ves čas prizadeva za naše najmlajše in njihovo življenjsko okolje. To je revija »Otrok in družina«, ki izhaja že 28 let.

Tokrat naj vas opozorimo na zadnjo, četrto številko, ki je pravkar izšla; o vsebini vsakokratne številke pa bomo sprotno obveščali.

uredništvo

Aprilska številka revije »Otrok in družina« tudi tokrat prinaša vrsto zanimivih prispevkov. Olga Vipotnik nas v sestavku »27. april — OF vrelc vrednot za mladi rod« spominja na prehojeno pot in svetle vzglede naše NOB s poudarkom na skrbi, ki jo je OF že v tistih težkih letih posvečala otrokom. V prispevku »Nove smeri in vsebina« Dragana Kraigher osvetljuje nekatera odprta vprašanja, ki jih vsebuje osnutek zakona o usmerjenem izobraževanju. O velikem priznanju, doseženem v Indiji na Shankarjevem mednarodnem otroškem, likovnem in pesniškem tekmovanju poroča Neli Kač. Dr. Milica Bergant nam v strokovnem sestavku »Kaj je to — družina« skuša opredeliti družino, predstaviti raznolike družinske ureditve in vrednote na raznih koncih sveta ter različnost odnosov med starši in otroki.

Rubrika, ki je namenjena vzgoji in učenju, prinaša vrsto člankov, namenjenih šolskemu otroku: Starši morajo redno spremljati otrokovo šolsko delo, »Leni« učenci, Družina s problematičnim otrokom, Prosti čas šolarja in celodnevni šoli. Prof. Bogo Jakopič nas s prispevkom »Naša jezikovna kultura« poziva k večji pozornosti v našem jezikovnem izražanju. »Nana je« Jane Milčinski predstavlja čuteče in subtilno opazovanje otroka v njegovem vsakdanjem odrasčanju. Predšolskemu otroku so posvečeni tudi članki: »Nekateri problemi varstva otrok v jasli«, »Pedagoški vidiki tekmovanja za športno značko«, »Pozornost staršev, pogoj za otrokovo duševno zdravje«.

»Kako naj si izberem ustrezen poklic« nam v rubriki Pred odčitvijo svetuje psiholog Peter Bergant. Tudi naš doraščajoči otrok bo našel nekaj sestavkov zase v prispevku Slavice Česnik, ki poroča o izkušnjah skupinskega dela ob vprašanjih, ki zadevajo pripravo doraščajočega otroka za prihodnje skupno življenje in oblikovanje odnosov do soljudi. Dušica Kunaver v prispevku »Urejeno stanovanje še ne pomeni topel dom« naziva odgovore, ki so jih učenci 8. razredov pri pouku družbenomoralne vzgoje napisali na temo: Moji starši in jaz.

Problematico skupnega življenja obravnavajo sestavki: »Enakopravnost v družini«, »Zakonca in denar«, »Razširjena družina«. Prispevek »Živi del slovenske narodne celote« nas seznanja s slovensko gimnazijo v Celovcu, njeno zgodovino in sedanjim delom. Vaši svetovalci: psiholog, zdravnik in pravnik so prisotni v naslednjih sestavkih: »Simbolične funkcije mišljenja v predšolskem obdobju«, »Kako naj pijem po pameti, da ne bom postal alkoholik« in »Minimalne zahteve za gradnjo in opremo vzgojnovarstvenih zavodov«. Pretresljivo je pismo ene izmed mater: »Strokovnjaki, ki obravnavajo naše otroke«. V rubriki: Knjiga za vas in vašega otroka so predstavljena tri nova dela naših založb. Polk. Ivo Bajt se v rubriki: Na braniku domovine spominja pomembnih pomnikov naše zgodovine. Ivo Štajdohar pa seznanja z akcijo Nič nas ne sme presenetiti. Revijo zaključuje rubrika Prisluhnite s prispevki otrok različnih naših osnovnih šol.

Velja pa še posebno opozoriti na prilogo VRTEC, kjer najdemo vrsto idej, kako obogatiti čas, ki ga preživimo z našim malčkom: Igre s prsti, Naredimo vremenski koledar, zgodbi, pobarvanka, uganke in intervju z našim vidnim ustvarjalcem za otroke Sergiom Gobbom.

stanovanjska samouprava — stanovanjska samouprava — stanovanjska samouprava

splošnim aktom program za reševanje stanovanjskih potreb svojih delavcev, solidarnostni stanovanjski skladi pa program družbene pomoči.

Vsi programi so sprejeti za dobo, za katero je sprejet občinski program stanovanjske graditve.

Sistem financiranja stanovanjske graditve je precej razčlenjen predvsem zaradi velikega števila subjektov financiranja in razdrobljenosti virov financiranja. Namen sistemskih rešitev v tem zakonu je, da se glede delitve dohodka, ki ga ustvarjajo organizacije združenega dela in druge organizacije, upoštevajo njihove samoupravne pravice ter se zagotovi koncentracija kapitala in integracija financiranj na osnovi samoupravnega odločanja.

Temeljne smernice za financiranje je podala že resolucija o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva, zakon je uvedel na področju le nekatere spremembe.

Tako naj zagotavljajo sredstva za stanovanjsko graditev:

Delovni ljudje in občani, ki kot stanovanjski interesi lahko gradijo, kupujejo ali rekonstruirajo stanovanje ali stanovanjske hiše z lastnimi sredstvi in s posojili. V zasebno last dobijo stanovanja povsem z lastnimi denarnimi sredstvi. V dosedanjih praksi je tak način bil izjema, ne pa pravilo. Raven osebnih dohodkov in visoke cene stanovanj naravnost narekuje, da družba pomaga občanom z dodatnimi sredstvi v obliki posojil ne glede na to, če grade in kupujejo v zasebno last. Kako intenzivna je ta družbena pomoč je odvisno od poveča-

nja narodnega dohodka in življenjske ravni. Družbene pomoči so deležni lahko samo občani, ki stanovanjsko graditev vključujejo v okvir občinskega programa stanovanjske graditve, drugi, ki se v program ne vključijo, dobijo posojila pod manj ugodnimi pogoji. Poudariti je treba, da posojilojemalec pridobi posojilo le ob lastni udeležbi.

Organizacije združenega dela na osnovi samoupravnega sporazuma določijo odstotek sredstev za stanovanjsko graditev in družbeno pomoč. Ta sredstva vlagajo v svoje sklade za skupno porabo in sicer ob vsakem izplačilu osebnih dohodkov od skupnega zneska sredstev, iz katerih plačujejo prispevke. Po dosedaj veljavnih predpisih je bila natanko določena višina sredstev za stanovanjsko gospodarstvo z zveznim zakonom. Novost zakona je da predpiše najnižji prispevek občina z odlokom, če organizacije ne določijo najnižjega odstotka sredstev s samoupravnim sporazumom.

Tako bodo vse organizacije izločale potrebna sredstva neposredno ali na podlagi normativnega akta.

Sredstva organizacij združenega dela za stanovanjsko gospodarstvo se delijo:

- Sredstva za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu. Ta prispevek je zavezana plačevati tudi tista organizacija, ki izvaja sanacijski načrt ali izplačuje minimalne osebne dohodke.
- Del sredstev iz sklada skupne porabe združujejo delovne organizacije po 13. členu tega zakona pri poslovnih banki kot vezana sredstva za kreditiranje stanovanjske graditve. Višina je določena na podlagi samoupravnega sporazuma.
- Nekaj sredstev ostane delovni organi-

zaciji za samostojno razpolaganje in sicer lahko: varčuje pri banki, da bi pridobila bančno posojilo za stanovanjsko graditev, odobrava posojila delavcem za stanovanjsko graditev, vlaga neposredno v stanovanjsko gradnjo ali rekonstrukcijo.

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojno določa sredstva za graditev stanovanj na podlagi svojega programa. Sredstva vlaga skupnost v poseben sklad za stanovanjsko graditev, ki se ustanovi pri tej skupnosti. Vsa sredstva mora skupnost voditi ločeno po občinah. Tudi skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja je dolžna iz skupnega zneska izplačanih pokojninskih in invalidskih prejemkov odvajati prispevek za družbeno pomoč občinskim solidarnostnim skladom. Druga sredstva se smejo uporabljati samo za graditev domov in stanovanj, ki se trajno uporabljajo za upokojene in invalide. K uporabi teh sredstev morajo dati soglasje prizadete občinske skupščine.

Novi subjekt financiranja stanovanjske graditve so občani, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb. Od drugih financiranj se razlikujejo po tem, da vsa sredstva, ki so jih zavezani plačevati za stanovanjsko graditev in družbeno pomoč vplačujejo v solidarnostni sklad.

Delavci, ki so zaposleni pri takih občanah, rešujejo svoje stanovanjske vprašanje z lastnimi privarčevanimi denarnimi sredstvi in z bančnimi krediti.

Nova institucija v sistemu financiranja stanovanjske graditve so po tem zakonu solidarnostni stanovanjski skladi. Ustanovijo se za območje cele občine in so po

zakonu pravne osebe. Pomembno je, da vsi vlagatelji sredstev za družbeno pomoč plačujejo v solidarnostni sklad tiste občine, na katere območje ima delavec stalno prebivališče in to v višini, kot jo je predpisala občinska skupščina, na katere območju je sedež TOZD.

Pomembno vlogo v sistemu financiranja stanovanjske graditve imajo poslovne banke. Bistvena novost, ki jo prinaša zakon je, da z vsemi sredstvi, ki so namenjena za kreditiranje stanovanjske graditve razen s prostimi bančnimi sredstvi, samostojno upravljajo in gospodarijo vlagatelji. Poslovne banke kreditirajo stanovanjsko graditev iz namenskih vlog, zbranih od varčevalcev in organizacij združenega dela, iz sredstev, ki jih združujejo organizacije združenega dela na podlagi samoupravnega sporazuma ter iz denarnih sredstev odpravljenih občinskih skladov za kreditiranje stanovanjske graditve. Pri tem so do ugodnejših pogojev za posojila upravičeni tisti občani in organizacije, ki po lastni udeležbi gradijo ali kupujejo nove stanovanjske hiše in stanovanja, in sicer v okviru občinskega programa stanovanjske graditve in predpisane stanovanjskega standarda. Pri določevanju pogojev za posojila je treba upoštevati tudi socialno stanje posojilojemalca. Odplačilna doba za posojila ne more biti daljša od 25 let, obrestna mera pa ne nižja od 2%.

Vsi načini financiranja, ki jih določa zakon rešujejo medsebojne odnose delavcev pri stanovanjski graditvi in jih povezujejo v skupnem družbenem naporu za odpravo stanovanjskega primanjkljaja.

Berta Malovrh-Olup
(Se nadaljuje)